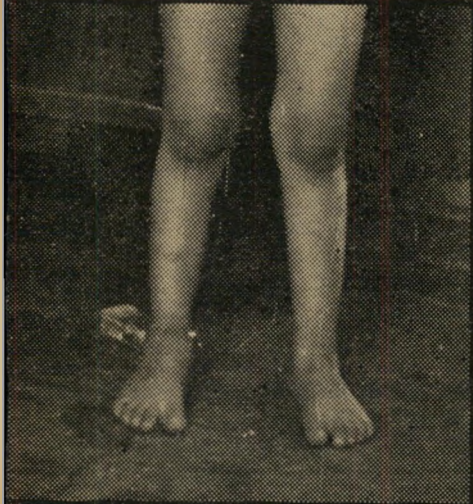

ילדה זו נכבלה עירומה

העובדה הערומה:

במעברת חצרים כבלו אם ואב חירג ילדה קטנה בשרשרת לארון הבגדים. הילדה הייתה ערומה כביום החולדה. ארכה של הידי שרשרת לא עלה על שני מטרים. במשך היום שיחקה הילדה בסמרטוטים שעל הרצפה — בלילה ישנה על רצפת האבן כשקולר הידי שרשרת בקרסולה. מצב זה נמשך חודשים רבים.

רק במקרה הגיע למעברת חצרים, לאחר שנים רבות, המפקח הסניטארי של לשכת הבריאות בבאר-שבע. במקרה הוא נכנס בדיוק לאותו ציף בו נמצאה הנערה-בשרשרת.

המשטרה עצרה את האם והאבי-החורג. הילדה הועברה לבית-החולים. עוד באותו יום שוחררה האם ממעצרה. בעלה שוחרר יום אחריה. הילדה הוחזרה לביתה כעבור יומיים. מועד המשפט נקבע לעוד כמה חודשים.

שאלה ללא תשובה:

כיצד הגיעו אנשים לדרגת-חיה שכזו?

שאלה שהיא חצי תשובה:

מה היא מעברת-חצרים?

★ ★ ★

לידה.

ההצגה הראשונה בבית הקולנוע מרכז בבאר-שבע מסתיימת בשמונה ושלושים. היערב עם החמסין טרם נשבר למרות שיש השמש כבר שקעה. אך הצופים הצעירים שיש באלם התחממו לא בגלל החמסין — אלא בשל ההתרחשויות שעל הבד. במשך שעותיים העבירו אותם יצרני הסרט אל תחמם דרך שורת מועדוני-לילה לונדוניים.

מכל ברג הזוהר של עולם-הסרטים, נותן רו ברחוב האפל רק נעליהם והזכות-העור של שתי נערות שהסתרבו סביב המדרגות העולות לאולם הקולנוע. שתיהן, בנות שמונה-עשרה בערך, הגיעו למקום בדיוק ברגע בו נגמרה ההצגה הראשונה, התערבו בקהל היוצא.

„ניסע למבזבז“ שאלה אחת מהשתים בי צחיקול את אחד היוצאים.

... בקרן רחוב קרן-קיימת מתמלאות מוניות תחת טיני, בזו אחר זו. שרות נוסע עם סדיר. אף אחד לא שואל לאן נוסעת המונית. העניין מובן ללא מילים: בשעה כזו נוסעים רק למעברת-מבזבז.

מעבר לפינה עוד כמה מוניות. זה כבר משהו יותר אכסכלוני. כאן אין מחכים לשבעה איש. בכל מונית יושבת בחורה לבדה. ברגע שנכנס גם הגבר — מופיע

אמונת

שערוריות

להשים לוחשים

עושה-הלהטים היהודי-בריטי דויד ברגלס הוא ללא ספק אחד מגדולי קוסמי עולם הבידור כיום. הוא מבצע להטוטים בוריות ידיים ופיקחות כה גדולים, עד שהדימויון הידיוני אושי מתקשה לתפסם. יש ביכולתו לצאת החוצה מסוגר-אריות נעול. הוא מסוגל לנסוע בכל כלי רכב בעיניים קשורות, להציג לים חפצים מבלי שאיש ידע להיכן נעלמו, לגלות חפצים שהוסתרו ממנו, להפנט שול-חנות ולאחזו עיניו כל אדם.

אולם פלא פשוט אחד לא הצליח להלטר טן המפורסם לחולל, למרות היותו 12 שנה במיקצועו: להצליח בהופעותיו בישראל. אל הסתבר שבישראל פועלים להטוטים ומאחזי עיניים חובבים, שאינם באורגנים בשום אגודה מיקצועית, שהצליחו להוליך שולל גם את האשף הגדול.

המחאה כמזכרת. ברגלס הגיע לישראל כשהוא התובע על חוזה שהבטיח לו שכר של 150 לירות שטרלינג לשבוע, תמורת הופעה יומית של 40 דקות במועדון לילה. את החוזה ערך ברגלס עם סוני קרומביי, מתופף בריטי שאחרי סיבוב הופעות בישראל השתקע כאן, פתח עסק אמר-גנות. אחד האמנים הראשונים שהביא היה דויד ברגלס, שנמכר לאמרגן הישראלי ששון רגיואן.

כבר בשדה התעופה התברר לברגלס ש-רגיואן, שקנה את הופעותיו בארץ מקרומביי בסכום של 250 שטרלינג לשבוע, הוטרע בקשר להופעתו. הוא היה סבור שהוא קונה אמן הנותן הופעה-יחיד במשך ערב שלם. לבסוף, אחרי בירורים מייגעים, הסיים ברגלס להופעות בצורה זאת, התם על חוזה חדש עם רגיואן, בו נקבע לו שכר של 2100 ל"ל לשבוע.

כאשר עזב ברגלס השבוע את הארץ, הגיע לו, לפי החוזה, עדיין סכום של קרוב ל-15 אלף ל"ל. הוא לא ניסה לזכות בו בדרך משפטית. כי אחרי מאבק של שבועות, ואחרי שלמד על גופו את דרך פעולתם של אמרגניו הישראליים, השלים ברגלס עם העובדה שאין כל תקנה לזכות בכסף. כמזכרת נטל עימו המחאה על סכום של 1970 ל"ל, שקיבל על חשבון המגיע לו בחתימתו של ששון רגיואן. כבנק לא היה כיסוי להמחאה זו.

שותף מתאגרף. מה גרם לכישלון הופעותיו של ברגלס בישראל, שאותם שזכו לראותו התלהבו ונהנו ממנו בצורה בלתי רגילה?

לדבריו של ברגלס עצמו היה הגורם העיקרי: חובבנותם וחוסר הידע של אמר-גניו. הם פירסמוהו כ„אשף“, דבר שאינו אומר כלום לצופה הישראלי, הוניתו את הפירסומת להופעותיו, ואפילו התעלמו מ-מנו.

הדברים הגיעו עד לידי כך, ששעה ש-ברגלס עמד להופיע בהרצליה, קנה וק אדם בודד אחד כרטיס להופעתו.

לששון רגיואן היו טענות נגדיות נגד ברגלס. הוא האשימו בכך שלא הביא ציוד מתאים להופעותיו, לא הכין תוכנית לערב שלם, לא שלח מראש חומר פירסום מתאים מאנגליה ושכלל — הוא לא היה מוצלח.

לדבריו בוטל החוזה שהיה לו עם ברגלס בהסכם חדש שנערך ביניהם בעל-פה, לפיו יקבל ברגלס את כל ההכנסות מהופעותיו, ואין זו אשמתו של רגיואן שלא היו הכנסות כאלה.

כאשר ניסה ברגלס לפנות לטוני קרומביי, עימו חתם את החוזה המקורי, איים עליו זה, בנוכחות עדים, שאם ימשיך בטענותיו, ישלח אליו את נד בריסטו שותפו, לשעבר מתאגרף מיקצועי, והוא כבר ידע כיצד ליטפל בו.

ברגלס, אמן מבוקש בכל ארצות תבל, המקבל בדרך כלל עבור הופעה אחת מה שהוטב לו לקבל בישראל במשך שבוע, חזר לארצו כשהוא רותח מכעס ואכול רגשות מרים.

„הקהל האנגלי דווקא ישמח לשמוע שבאתי לישראל כיהודי ויהודים רימו אותי כאן“, אמר לפני צאתו. „אבל מה חשבו בשבילי לי הוא להזהיר את האמנים הבריטיים היעומדים לבוא לישראל מפני הצופים להם כאן. אני יכול להבטיחם שיש לי מעמד כזה, שאם אומר שבישראל אינה מקום ליבוא אליו, לא יבואו לכאן אמנים וברד-נים מבטיגיה.“

החייל האמין שטראוס

(המשך מעמוד 6)

מה של חייל קרבי, והם שמים את כל הידיעה והנהגה של הצבא הגרמני לצחוק. לעומת זאת אין הם ספרי-זכרונות, ואין בהם זכר כלשהו לפישיעה-המלחמה שהוכרו בעל המישור.

★ ★ ★

המיליטריסט הפחדן

המזכמה בין הסגנים שטראוס ו-קירסט החלה במוקד. סיפרו של קירסט הרגיו, כמובן, את המיליטריסטים הגרמנים, וביחוד את החיילים-המשוחררים-המקצועיים, שהם מוקד התעמולה הלאומנית והלהטות בגרמניה.

באחד הימים הופיע שטראוס — או שר-ללא-חיק — בפני כנס של חיילים משוחררים בכון. הוא בימבם באוזניהם נאום מיליטריסטי, כדרכו, והוכיר דרך אגב את ספרו של קירסט. מייד געשה ורעשה האסיפה מרוב זעם.

שטראוס תפס שיש לו הזדמנות לרכוש את לב שומעיו — והדבר היה חשוב לו, כי אז כבר חשק בתיק שריהבטחון. הוא הוכיר כי קירסט שירת עימו באותה יחידה. ככל שהירבה להשמין את קירסט, כך גברו מחיאות-הכפיים. בגבור ההתלהבות, קרא כי הספר הוא „כתב פלסטר“. לבסוף הגדיר את קירסט עצמו כ„נאצי מושבע“.

קירסט הזדו להגיש קובלנה פלילית על הוצאת דיבה. אולם שטראוס לא היה מעוניין ברעש שישפוך אור על עברו, ושיוכיח כי דווקא הוא — אליל המיליטריזם החדש — היה משתמש, עריק ופחדן. על כן הושיג פשרה: שטראוס חזר בו רישמית מ-טענתו שקירסט היה נאצי, ואילו קירסט ביטל את המשפט.

★ ★ ★

מעגל קסמים

איך התהפכה הקצרה על פיה בכתב בה של על המישור? איש לא ידע זאת. פחות מכולם: המחבר, עזרא ריבליס. טען השבוע הקיבוצניק הנבוך: „לא קרא“

סופר קירסט רוגז כפול 08/15

תי בעצמי את הכתבה של דר שפינגל. קיר בלתי את החומר בטלפון מפי מקור, שעד כה היה בעיני מוסמך ביותר. מקור זה מסר לי בעבר ידיעות רבות, שהיו תמיד נכונות. על המישור פתח בחקירה.

הפרשה כולה היתה אופיינית לכשלונו מפלגות-האופוזיציה סביב קירסט שטראוס. המחאה המאורגנת היחידה שיצאה מישראל בכל ימי ביקורו של האיש — היתה מחאה כוזבת. זו — וזו בלבד — הגיעה לעולם. ואכן, זכתה לפירסומת רבה. בגליונו הי-אחרון הקדיש דר שפינגל שני עמודים של מים להתנגדות העם הישראלי לביקורו של שטראוס בארצו. שיא הכתבה:

„האופוזיציה לא הסתפקה בהפגנות. מקיי ותנועת החרות יזמו קובלנות פליליות, בהן מואשם שטראוס בכך שבסוף המלחמה, בהיותו סגן בבית-הספר לתותחני נ"מ מס' 4 בשונגא, היה אחראי להריגת עובדי-כפיה. הקובלים תבעו כי שטראוס ייעצר עד לביורר ההאשמות.“

כך נסגר מעגל-הקסמים. דר שפינגל הסי-תמך על הקובלנה הפלילית, שהסתמכה על ציטוט כוזב ומסולף של ידיעה בדר שפינגל.

כל תינוק יודע...
...כמה טוב ללבוש בגדי „בן-לון“ של „לודויה“. הם עריניים ומתכבבים בקלות. גם הוא, כמו אמו, נראה תמיד מקסים כבגדי „בן-לון“.

בגדי „בן-לון“ של „לודויה“ מיוצרים מהחוט המיוחד של „הברלון“ בע"מ.

סלולואיד
בן לון
לודויה

Golden 7
Ground & honed
Golden 7
Oil
נסה 7 זהב לעולם לא תותר עליו

למחיר רק 49 אצל „זאק“
בן יהודה 49